

Forfatter: Carl Sophus Petersen, 1873-1958

Titel: Udrag fra Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Citation: Carl Sophus Petersen, 1873-1958: "Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie", i *Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie*, Det Schuboeske Forlag, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991716-000-shoot-idm140619132223152.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Naar den Tid kommer, hvorledes vil da det danske Sprogs og den danske Literaturs Stilling være? Ifølge sin Beliggenhed og sin hidtilværende videnskabelige Udvikling er Danmark det naturlige Gjennemgangspunkt for Kulturstrømningen fra Syden til Norden, og omvendt fra Norden til Syden, for saavidt denne finder Sted eller vil finde Sted. Det maa ikke ubevidst lade sig gennemstrømme, eller vel endog, medens det selv ligger og slumrer, lade Strømmen gaa hen over sig. Det maa beherske den. Hvis det vanskelig har kunnet det hidtil, hvorledes vil det da formaa det herefter, naar det staar alene. Sige ikke nu alle: det er fra Nordtyskland vi have hele vort aandelige Liv, det er derfra vi skulle ernæres, og i det vi skulle finde Lise. Er Literaturen ikke allerede saa liden, at hvo der skal friste Livet alene ved den, maa ikke blot være nøjsom, maa sulte, aandelig og legemlig. Gaar det an at holde Sproget fast i den halv svævende Stilling, det nu har, hvori det idelig vakler imellem Norden og Syden, og endda bøjer sig mest over mod det sidste? Er det at vente, at det danske Sprog, naar det har denne Tilbøjelighed, og er overladt til sig selv, vil kunne holde sig paa en Halvø, der som et Næs skyder ud fra Tyskland, og paa nogle hosliggende smaa Øer, naar det har et Kontinents mægtige Tungemaal foran sig og intet Støttepunkt bagved sig? Det kan maaskee leve et afsides selvtilfreds Liv, saalænge det varer, men slig en svindsottig Tilværelse, uden Betydning for Norden eller Syden, er værre end Døden.